

ты мои съхранете. И азъ еще у-
молж Отца, и еще даде вамъ дрѣ-
ги утѣшитель, да бѣде съ васъ
до край. Дѣхъ истинный, когото
міръ не може да приеѣмѣ, зашто-то го
невиди, нито го знае: но вые го
знаете, зашто-то въ васъ прѣбыва-
ва, и въ васъ еще бѣде. Нецѣ да
вы оставѣ сирацы; еще додж при-
васъ. Още маако, и міръ веке не-
еще да ма види, но вые еще ма
видите; зашто азъ живѣа, и вы
еще бѣдете живи. Въ този день
размѣйте вы, че азъ съмъ въ
Отца моего, и вые сте въ мене, и
азъ въ васъ. Които има мои-ты
заповѣди, и ги пазн, той е които
ма обыча; а които ма обыча, той
еще бѣде възлюбленъ отъ отца мое-
го; и азъ еще го възлюбѣ, и еще мѣ
са ѣвѣ самъ.

Въ Нед. 3: на Евѣти Отцы, Утренно Евангеліе,
отъ Іоанна зачало 66

Въ онова вѣѣма, като въз-
крѣсна Исусъ отъ мър-
твы-ты, ави са на уче-
ники-ты си, на Тивері-
адското море: и са ави тѣѣ. Бѣ-
ха заедно Симонъ Петръ, и То-
ма, които са наричаѣ близнецъ,
и Патанана, които бѣше отъ Ка-
на Галилейска, и сынове-ти Зеведе-
еви, и дрѣги двама отъ ученицы-
ты мѣ. Рече имъ Симонъ Петръ:
азъ еще нѣмъ да ловѣ рыба. Рѣ-
коха мѣ дрѣги-ти: еще додемъ и
ныѣ съ тебе. Тѣѣ излѣзоха, и сѣ-
днаха тѣѣтакси въ корабъ, и въ
неа ноцѣ не уловиха нищо. И

когато са сѣмѣна, ави са Исусъ
на вѣѣга: но ученицы-ти не позна-
ха, че е Исусъ. И рече имъ: дѣ-
ца! имате ли нѣщо за ѣденіе? От-
говориха мѣ: нѣ. Я той имъ рѣ-
че: хвѣрлете мрежа-та отъ десна
страна на кораба, и еще намѣ-
рите. Тѣѣ хвѣрилиха, и не можа-
ха веке да а привлѣкѣтъ отъ мно-
го-то рыбы. Тогава рече на Пе-
тра онзи ученикъ, когото обычаѣше
Исусъ: Господь е. Я Симонъ Пе-
търъ като чѣ, че е Господь, припа-
са са съ прѣстѣлака, зашто бѣше
голъ, и са хвѣрили въ море то.
Я дрѣги-ти ученицы додоха съ
ладіа-та, зашто не бѣха далѣкъ
отъ земла-та, но колко-то дѣѣста
лакти, и влѣчаха мрежа-та съ ры-
бы-ты. Я когато излѣзоха на зе-
мла-та, видѣха огнь наладенъ,
и рыба на него лежаща, и хлѣбъ.
И рече имъ Исусъ: донесете отъ
рыбы-ты, конто уловихте сега. Я
Симонъ Петръ като влезе, извлече
мрежа-та на земла-та пѣѣна съ
едры рыбы, сто и пѣдѣсѣтъ и три;
и совсе цю бѣха толко (много), не
са раздра мрежа-та. Рече имъ
Исусъ: елате, обѣдѣвайте; и никой
отъ ученицы-ты не смѣаѣше да го
попыта, ты кой си? зашто знаа-
ха че е Господь. Доде проче Ис-
усъ и зе хлѣба, и даде имъ, по-
добно и рыба-та. Сто веке третій
пѣтъ са ави Исусъ на ученицы-
ты си, отъ когато възкрѣсна отъ
мъртвы-ты.